

Vysvědčení

Časopis pro právní vědu a praxi je čtvrtletník, což znamená, že jeho druhé číslo se zpravidla uzavírá v době, kdy učitelky a učitelé na základních a středních školách rozdávají vysvědčení. Určitou obdobou v akademickém světě je hodnocení publikací v modulu 1 podle Metodiky 17+, které vrcholí ve stejnou dobu.

Můj předchůdce Josef Kotásek v jednom ze svých editorialů¹ kritizoval předchozí systém nazývaný kafemlejnec. Ten semlel všechny publikace, které dokázaly alespoň vytvořit zdání, že splňují formální kritéria, a přiřadil jim jednotný počet bodů podle druhu výsledku. Mnohasetstránková monografie, kterou autor napsal po několikaletém prameném výzkumu, měla stejnou cenu jako tenká brožurka napsaná za víkend. Některé druhy publikací měly tu smůlu, že se nebodovaly vůbec.²

Nový systém vychází z hodnocení vzorku publikací, které každá vysoká škola či ústav akademie věd vyberou jako nejlepší. Typicky jde o monografie nebo články v časopisech, ale tentokrát není okruh výstupů striktně omezen. Rovněž je v zásadě jedno, kde byly texty publikovány. Rozhodující je jejich kvalita.

Náš časopis nikdy nešel naproti kafemlejnkovému trendu produkce co největšího počtu výsledků bez ohledu na obsah. Náročné recenzní řízení, které tehdy bylo na překážku snadnému získávání bodů a odklonilo zájemce o tento druh publikování do jiných platforem, je v novém systému autorům vysloveně ku prospěchu. S Josefem Kotáskem se shodnu i v tom, že stěžejní je autorská motivace. Tedy to, zda za konkrétním rukopisem stojí snaha podělit se o zajímavé myšlenky, nebo získávat body a odměny. Jak si v tomto směru vedou texty v nejnovějším čísle, můžete posoudit sami.

V tomto čísle

Martin Košatka a Jakub Drápal se v článku *Vliv trestní minulosti na uložení trestu a její mnohonásobné přičítání* zabývají přídatkem za trestní minulost, tedy zvýšením trestu recidivistům oproti prvopachatelům. Představují různé teoretické koncepce stojící za vyššími tresty pro recidivisty. Následně dokumentují silný vliv trestní minulosti a její několikanásobné zohlednění v českých trestních předpisech i v praxi. V závěru navrhují opatření ke snížení nepřiměřeného vlivu trestní minulosti na ukládání trestů.

¹ KOTÁSEK, J. Editorial. *Časopis pro právní vědu a praxi* [online]. 2016, roč. 24, č. 4, s. 499–500. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/cpvp/article/view/6243>

² Kotásek jako příklad uvádí odborné články v zahraničních časopisech nezařazených do žádné ze sledovaných databází. *Ibid.*, s. 499.

Text Václava Kočaříka *Zabájení rozhodčího řízení dle Rozhodčích pravidel Mezinárodní obchodní komory vs. zabájení rozhodčího řízení dle Řádu Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR* srovnává obě varianty rozhodčího řízení. Zjišťuje, že příslušná pravidla odlišně řeší otázku sídla řízení. Staví se rovněž rozdílně k plnění finančních povinností v procesu zahájení řízení. Za méně významnou odlišnost autor považuje možnost využití elektronické platformy ICC, kterou rozhodčí řízení u Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR nenabízí.

Vyvláštění za účelem těžby nerostů v České republice: minulost, současnost a budoucnost je název článku Dominika Židka a Jakuba Hanáka. Zkoumají historický vývoj právní úpravy od roku 1991 do současnosti, včetně zrušení možnosti vyvláštění v roce 2013 a jejího opětovného zavedení v roce 2024. Zabývají se také vztahem vyvláštění k územnímu plánování a rolí obcí při plánování těžebních aktivit. Autoři identifikují hlavní výzvy tohoto tématu a předkládají návrhy *de lege ferenda*.

Kateřina Ochodková v článku *Které hlasy jsou evropské? Ústavní geografie po zákonu o korespondenční volbě* rozebírá novou právní úpravu korespondenční volby, podle níž se ve sněmovních volbách hlasy ze zahraničí rozpočítávají mezi čtyři volební kraje. U některých míst na světě se ovšem zdá, že právní úprava není dostatečně jasná a není tak jisté, kam hlasy mají připadnout. Autorka navrhuje tři možná řešení, za nejvhodnější považuje vydání upřesňujícího nařízení vlády.

Článek *Zjevná neopodstatněnost: Jakým způsobem a proč Ústavní soud odmítá stížnosti?* Jana Pavlínka vychází z obsahové analýzy rozhodnutí Ústavního soudu vydaných mezi 15. a 30. dubnem 2024. Autor předkládá typologii argumentů, jimiž Ústavní soud odůvodňuje závěr, že ústavní stížnost je zjevně neopodstatněná.

Článek Jana Novotného má v nadpisu otázku. *Jak mohou soudy omlívit, která jejich rozhodnutí se objeví v médiích?* Autor zkoumá trojici českých vrcholných soudů (Ústavní soud, Nejvyšší soud a Nejvyšší správní soud) a výzkumnou otázku zodpovídá pomocí kvantitativní textové analýzy soudních rozhodnutí a polostrukturovaných rozhovorů s novinářkami a novináři. Zjišťuje, že významnou roli hraje, zda soud k rozhodnutí vydá tiskovou zprávu, popřípadě zda se rozhodnutí týká veřejně známých osob. Naopak jako statisticky nevýznamné se ukázaly právní význam rozhodnutí a skutečnost, že rozhodnutí přináší změnu *statu quo*.

V recenzi knihy Jakuba Dienstbiera *Vrchní velení ozbrojeným silám z hlediska ústavního práva* se recenzent Gor Vartazaryan kromě hodnocení samotné publikace zamýšlí i nad obecnější otázkou, jak by měla vypadat doktrinární díla nejen v oboru ústavního práva.

Číslo uzavírá medailonek Františka Čády od Ladislava Vojáčka. František Čáda byl na naší fakultě profesorem právních dějin a zasadil se mimo jiné o kritickou edici řady středověkých a novověkých právních památek. Významným počinem je rovněž záchrana knihovního fondu po zrušení fakulty v roce 1950. Svou prací v redakci časopisu Všeherd se také zasloužil o výchovu dalších generací právních vědců.

Jaroslav Benák
šéfredaktor